

Het boek Daniël - nummer dertig

Het Uur van Vrees

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belsazars vrees voor het geheimzinnige handschrift ziet niet alleen op zijn dood en het einde van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie, maar ook op het punt in de profetische geschiedenis waarop vrees de koningen der aarde aangrijpt. Hun vrees wordt voortgebracht door de „oostenwind” van de islam. Hun vrees is als die van een barende vrouw en duidt aldus op een geleidelijk toenemende pijn, die met steeds grotere snelheid komt. De vrees begint in het „uur” van Belsazars feest, hoewel zij aanvankelijk op 11 september 2001 kwam. Vanaf dat moment beginnen de winden door de handen van de vier engelen te glippen, die hen gedurende de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend tegenhouden. De weeklacht over Tyrus die Ezechiël aanduidt, omschrijft Tyrus door de profetische vraag te stellen: „Welke stad is als Tyrus, als de verwoeste te midden van de zee?”

De schepen van Tarsis bezongen u in uw markt; en gij waart vervuld en zeer verheerlijkt in het midden der zeeën. Uw roeiers hebben u in grote wateren gebracht; de oostenwind heeft u verbroken in het midden der zeeën. Uw rijkdommen, en uw marktwaren, uw koophandel, uw zeelieden en uw stuurlieden, uw breeuwers, en de handelaars in uw koopwaar, en al uw krijgslieden die in u zijn, en heel uw menigte die in uw midden is, zullen vallen in het midden der zeeën ten dage van uw ondergang. De voorsteden zullen beven bij het geluid van het geroep van uw stuurlieden. En allen die de riem hanteren, de zeelieden en alle stuurlieden der zee, zullen van hun schepen afkomen, zij zullen op het land staan; en zij zullen hun stem tegen u doen horen en bitterlijk roepen, en stof op hun hoofden werpen, zij zullen zich wentelen in de as. En zij zullen zich om uwentwil geheel kaal maken en zich omgorden met zakken, en zij zullen over u wenen met bitterheid des harten en met bittere rouwklacht. En in hun jammerklacht zullen zij een klaaglied over u aanheffen en over u weeklagen, zeggende: Welke stad is als Tyrus, als de verwoeste in het midden der zee? Toen uw waren uit de zeeën uitgingen, verzadigde gij vele volken; gij verrijkte de koningen der aarde met de veelheid van uw rijkdommen en van uw koophandel. Ten tijde dat gij door de zeeën verbroken zult worden in de diepten der wateren, zal uw koopwaar en heel uw menigte in uw midden vallen. Alle inwoners der eilanden zullen over u ontzet zijn, en hun koningen zullen zeer bevreesd zijn, hun aangezicht zal ontsteld zijn. De kooplieden onder de volken zullen over u sissen; gij zult een verschrikking zijn, en er zult nooit meer iets van u zijn. Ezechiël 27:25–36.

Tyrus is de stad, of het koninkrijk, waarover de kooplieden der aarde bitterlijk weeklagen en vervolgens vragen: “welke stad is als Tyrus?” Zij doen dit in de “tijd” waarin de stad in de zee wordt verbroken. In Openbaring hoofdstuk achttien is de hoer van Tyrus, die de hoer van Rome is, die hoererij heeft bedreven met de koningen der aarde en wordt aangeduid als die grote stad welker oordeel in één uur en in één dag komt. Zij is de stad die de profetische vraag doet opkomen uit de weeklagende koningen en kooplieden.

Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood en rouw en hongersnood; en zij zal geheel met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt. En de koningen der aarde, die met haar gehoereerd hebben en weelderig met haar geleefd hebben, zullen over haar wenen en over haar weeklagen, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien, van verre staande uit vrees voor haar pijniging, en zeggende: Wee, wee, die grote stad Babylon, die sterke stad! want in één uur is uw oordeel gekomen. En de kooplieden der aarde zullen over haar wenen en treuren, omdat niemand hun koopwaar meer koopt: koopwaar van goud en zilver en kostbare stenen en paarden en fijn linnen en purper en zijde en scharlaken, en allerlei welriekend hout, en allerlei voorwerpen van ivoor, en allerlei voorwerpen van het kostbaarste hout en van koper en ijzer en marmer, en kaneel en reukwerk en welriekende zalven en wierook, en wijn en olie en meelbloem en tarwe, en lastdieren en schapen, en paarden en wagens, en slaven en zielen van mensen. En de vruchten waarnaar uw ziel begeerde, zijn van u geweken, en al wat kostelijk en schitterend was, is van u geweken, en gij zult die dingen geenszins meer vinden. De kooplieden van deze dingen, die door haar rijk geworden waren, zullen van verre staan uit vrees voor haar pijniging, wenende en weeklagende, en zeggende: Wee, wee, die grote stad, die bekleed was met fijn linnen en purper en scharlaken, en versierd met goud en kostbare stenen en paarden! Want in één uur is zó grote rijkdom tenietgedaan. En elke stuurman, en allen die op schepen verkeren, en de zeelieden, en allen die op zee handel drijven, stonden van verre, en riepen, toen zij de rook van haar verbranding zagen, zeggende: Welke stad is aan deze grote stad gelijk! En zij wierpen stof op hun hoofden en riepen, wenende en weeklagende, en zeggende: Wee, wee, die grote stad, waardoor allen die schepen op zee hadden, rijk geworden zijn vanwege haar kostbaarheid! want in één uur is zij verwoest. Openbaring 18:8–19.

Het ontsluiten van de Openbaring van Jezus Christus omvat de boodschap van de Middernachtsroep. Die boodschap is de tweede profetie van Ezechiël zevenendertig die de dode, dorre beenderen die drieënhalve dag op de straten hebben gelegen, tot leven brengt als een machtig leger. Die boodschap is de boodschap die de waarheid omvat dat het de islam is waarvan de Heer Zich bedient om een uitvoerend oordeel over de Verenigde Staten te brengen wegens de handhaving van de zondag. Dat oordeel komt in het „uur” van de grote aardbeving, dat ook het „uur” is waarin het handschrift op de wand van Belsazar verscheen. Het handschrift bracht de vrees voort, die wordt voorgesteld als komende over alle koningen en kooplieden wanneer de economische structuur van planeet aarde wordt neergehaald door de „oostenwind” van de islam, die heimelijk Belsazars koninkrijk is binnengeslopen via de verwaarloosde onderste „muur” in het zuiden.

De „stad” of het koninkrijk waarover de koningen en kooplieden weeklagen en waarvan zij vragen: „welke stad is aan deze grote stad gelijk”, is het koninkrijk van de hoer van Tyrus, die dan haar liederen zingt en hoerij bedrijft met juist diezelfde koningen. Alle profeten spreken over het einde van de wereld en zij stemmen met elkaar overeen, zodat de kooplieden van Ezechiël dezelfde kooplieden zijn als in Openbaring hoofdstuk achttien. Driemaal weeklagen zij in Openbaring hoofdstuk achttien: „wee, wee,” wanneer de grote stad en de financiële structuur van de planeet aarde ten val worden gebracht. Het Griekse woord dat in de passage met „wee” is vertaald, is precies hetzelfde woord dat driemaal is vertaald in Openbaring hoofdstuk acht, vers dertien, en

daar met een ander Nederlands woord is weergegeven.

En ik zag, en hoorde een engel vliegen in het midden des hemels, die met luider stem zei: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstemmen van de drie engelen die nog bazuinen zullen! Openbaring 8:13.

De koningen en kooplieden bewenen de vernietiging van de economie van de wereld met de woorden „helaas, helaas”, wat „wee, wee” betekent, en het „Wee” is een symbool van de islam. De vrees die Belsazar en zijn machthebbers aangrijpt wanneer het schrift op de wand verschijnt, is de vrees die wordt teweggebracht wanneer de economische structuur van de planeet aarde wordt vernietigd door aanhoudende aanvallen vanuit de islam, die God aanwendt als Zijn voorzienig werktuig om Zijn uitvoerend oordeel te voltrekken over hen die de wijn van Babylon drinken, dat wil zeggen de handhaving van de zondag. Deze waarheid is het thema van de „last” van Jesaja drieëntwintig over de hoer van „Tyrus.”

De last over Tyrus. Huilt, gij schepen van Tarsis; want zij is verwoest, zodat er geen huis is, geen ingang meer. Uit het land van Chittim is het hun geopenbaard. Weest stil, gij inwoners van het eiland; gij, die door de kooplieden van Sidon, die de zee oversteken, vervuld zijt. En over grote wateren was het zaad van Sichor, de oogst van de rivier, haar opbrengst; en zij was een marktplaats der volken. Schaam u, o Sidon; want de zee heeft gesproken, de vesting van de zee, zeggende: Ik heb geen weeën gehad, noch gebaard, noch jongelingen gevoed, noch maagden grootgebracht. Zoals men in benauwdheid verkeert bij het bericht over Egypte, zo zullen zij hevig ontsteld zijn bij het bericht over Tyrus. Trekt over naar Tarsis; huilt, gij inwoners van het eiland. Is dit uw vrolijke stad, wier oorsprong uit de dagen der oudheid is? Haar eigen voeten zullen haar ver weg dragen om als vreemdelinge te vertoeven. Wie heeft dit besloten tegen Tyrus, de kronende stad, wier kooplieden vorsten zijn, wier handelaars de aanzienlijken der aarde zijn? De HEERE der heerscharen heeft het voorgenomen, om de trots van alle luister te ontwijden en al de aanzienlijken der aarde in verachting te brengen. Trek door uw land als een rivier, o dochter van Tarsis; er is geen kracht meer. Hij heeft zijn hand over de zee uitgestrekt, Hij heeft de koninkrijken doen beven; de HEERE heeft een gebod gegeven tegen de koopmansstad, om haar vestingen te verdelgen. En Hij zeide: Gij zult u niet meer verheugen, o verdrukte maagd, dochter van Sidon; sta op, trek over naar Chittim; ook daar zult gij geen rust hebben. Zie het land der Chaldeeën; dit volk was er niet, totdat de Assyriër het stichtte voor hen die in de woestijn wonen; zij richtten zijn torens op, zij bouwden zijn paleizen, en hij maakte het tot een puinhoop. Huilt, gij schepen van Tarsis; want uw sterkte is verwoest. En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus zeventig jaar vergeten zal worden, overeenkomstig de dagen van één koning; na verloop van zeventig jaar zal het Tyrus vergaan als een hoer. Neem een harp, ga de stad rond, gij vergeten hoer; speel schoon, zing vele liederen, opdat men u gedenke. En het zal geschieden na verloop van zeventig jaar, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en zij zal terugkeren tot haar hoerenloon en hoererij bedrijven met alle koninkrijken der wereld op de aardbodem. En haar handelswinst en haar hoerenloon zullen de HEERE heilig zijn; het zal niet opgestapeld noch weggelegd worden, want haar handelswinst zal zijn voor hen die voor het aangezicht des HEEREN wonen, om overvloedig te eten en zich duurzaam te kleden. Jesaja 23:1–18.

De zeventig jaren, die zijn als „de dagen van één koning”, worden voorgesteld door het koninkrijk van Babylon, want een koning is een koninkrijk, en het letterlijke Babylon regeerde zeventig jaar. De zeventig jaren van het letterlijke Babylon eindigden in het „uur” waarin het schrift verscheen op de wanden van de feestzaal van Belsazar. Diezelfde nacht werd hij gedood door de macht die ongemerkt door de „muur” kwam, want hij hield een feest en dronk de wijn van Babylon, terwijl het orkest van Nebukadnezar de muziek speelde, en de hoer van Tyrus de zoete melodie zong, en het afvallige Israël danste en zich neerboog.

Toen maakte vrees zich meester van allen die erbij betrokken waren, want God had „een besluit genomen tegen Tyrus” en had Zich „voorgenomen” „de trots van alle heerlijkheid te bezoedelen en al de aanzienlijken der aarde in verachting te brengen.” God „deed daarom de koninkrijken beven” met de „grote aardbeving” van dat „uur”, want God had „een bevel uitgevaardigd tegen” het handelskoninkrijk, „om zijn vestingen te vernietigen.” In het „uur” van vrees voor Belsazar begonnen de koningen en de kooplieden een onderzoek om de betekenis te begrijpen van de vurige woorden op de wand. De dood van Belsazar staat op het punt plaats te vinden, maar op dat moment leeft hij nog. Daarom trachtte hij de geheimzinnige woorden te verstaan en bood hij de wijzen beloningen aan, indien zij het schrift konden uitleggen; maar dat kon niet worden gedaan, want de wijzen van Babylon hanteren een methode van bijbelstudie die een vervalsing van de waarheid was. De geheimzinnige woorden zijn als het gezicht van een verzegeld boek.

Toen kwamen al de wijzen van de koning binnen; maar zij konden het schrift niet lezen, noch de koning de uitlegging daarvan bekendmaken. Toen werd koning Belsazar zeer verontrust, en zijn gelaat veranderde; en zijn machthebbers stonden verbaasd. Nu kwam de koningin, om de woorden van de koning en zijn machthebbers, in de feestzaal; en de koningin nam het woord en zei: O koning, leef in eeuwigheid; laten uw gedachten u niet verontrusten, noch uw gelaat veranderen. Er is een man in uw koninkrijk, in wie de geest van de heilige goden is; en in de dagen van uw vader werden licht, verstand en wijsheid, als de wijsheid der goden, in hem gevonden; en koning Nebukadnezar, uw vader, de koning, zeg ik, uw vader, heeft hem aangesteld tot overste van de magiërs, sterrenwichelaars, Chaldeeën en waarzeggers; omdat een voortreffelijke geest, kennis en verstand, het uitleggen van dromen, het verklaren van raadselen en het oplossen van knopen gevonden werden in diezelfde Daniël, die de koning de naam Beltsazar gaf. Laat nu Daniël geroepen worden, en hij zal de uitlegging te kennen geven. Toen werd Daniël voor de koning gebracht. En de koning nam het woord en zei tot Daniël: Bent u die Daniël, die uit de kinderen van de gevangenschap van Juda is, die de koning, mijn vader, uit Judea heeft weggebracht? Ik heb immers van u gehoord, dat de geest van de goden in u is, en dat licht, verstand en uitnemende wijsheid in u gevonden worden. En nu zijn de wijzen, de sterrenwichelaars, voor mij binnengebracht, opdat zij dit schrift zouden lezen en mij de uitlegging daarvan bekendmaken; maar zij konden de uitlegging van de zaak niet te kennen geven. En ik heb van u gehoord, dat u uitleggingen kunt geven en knopen kunt oplossen; nu dan, indien u het schrift kunt lezen en mij de uitlegging daarvan bekendmaken, zult u met scharlaken bekleed worden, een gouden keten om uw hals dragen, en als derde heersen in het koninkrijk. Daniël 5:8–16.

De koningin in het paleis was niet de vrouw van Belsazar, maar de koningin van zijn grootvader, en zij wist wie het schrift op de wand kon lezen. Er was een gemeente (want een vrouw is profetisch een gemeente) in het koninkrijk die wist wie de geheimen van God kon verstaan.

„Er was in het paleis een vrouw die wijzer was dan zij allen,—de koningin van Belsazars grootvader. In deze noodsituatie richtte zij zich tot de koning in woorden die een lichtstraal in de duisternis deden schijnen. ‘O koning, leef in eeuwigheid,’ zei zij, ‘laat uw gedachten u niet verontrusten, en laat uw gelaat niet veranderd worden. Er is een man in uw koninkrijk in wie de geest der heilige goden is; en in de dagen van uw vader werden licht, inzicht en wijsheid, gelijk de wijsheid der goden, in hem gevonden; die koning Nebukadnezar, uw vader, de koning, zeg ik, uw vader, heeft aangesteld tot overste van de magiërs, astrologen, Chaldeeën en waarzeggers; ...laat nu Daniël geroepen worden, en hij zal de uitlegging te kennen geven.’”

‘Toen werd Daniël vóór de koning gebracht.’ Zich inspannend om zich te vermannen en zijn gezag te tonen, zei Belsazar: ‘Zijt gij die Daniël, die behoort tot de kinderen van de gevangenschap van Juda, die de koning, mijn vader, uit Judea heeft weggevoerd? Ik heb zelfs van u gehoord dat de geest der goden in u is, en dat licht en verstand en uitnemende wijsheid in u gevonden worden.... Nu, indien gij het schrift kunt lezen en mij de uitlegging daarvan bekendmaken, zult gij met scharlaken bekleed worden, en een gouden keten om uw hals hebben, en de derde heerser in het koninkrijk zijn.’

„Daniël liet zich niet imponeren door de verschijning van de koning, noch raakte hij verward of geïntimideerd door diens woorden. ‘Uw gaven mogen voor uzelf blijven,’ antwoordde hij, ‘en geef uw beloningen aan een ander; toch zal ik de koning het schrift lezen en hem de uitleg ervan bekendmaken. O koning, de allerhoogste God gaf Nebukadnezar, uw vader, een koninkrijk, majesteit, heerlijkheid en eer.... Maar toen zijn hart zich verhief en zijn geest zich in hoogmoed verhardde, werd hij van zijn koninklijke troon afgestoten, en men ontnam hem zijn heerlijkheid.... En gij, zijn zoon, o Belsazar, hebt uw hart niet vernederd, hoewel gij dit alles wist, maar gij hebt u verheven tegen de God des hemels; en men heeft de vaten van Zijn huis vóór u gebracht, en gij, uw machthebbers, uw vrouwen en uw bijvrouwen hebt daaruit gedronken, en gij hebt de goden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen geprezen, die niet zien, niet horen en niet weten; maar de God in Wiens hand uw adem is, en aan Wie al uw wegen toebehoren, hebt gij niet verheerlijkt.’”

“Dit is het schrift dat geschreven is: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Dit is de uitlegging van de zaak: Mene: God heeft uw koninkrijk geteld en eraan een einde gemaakt. Tekel: Gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden. Peres: Uw koninkrijk is verdeeld en aan de Meden en Perzen gegeven.”

‘Daniël week niet af van zijn plicht. Hij hield de zonde van de koning hem voor ogen en toonde hem de lessen die hij had kunnen leren, maar niet had geleerd. Belsazar had geen acht geslagen op de gebeurtenissen die voor hem van zo groot gewicht waren. Hij had de geschiedenis van zijn grootvader niet juist verstaan. De verantwoordelijkheid om de waarheid te kennen was op hem gelegd, maar de praktische les die hij had kunnen leren en in praktijk brengen, had hij niet ter harte genomen; en zijn handelwijze bracht het zekere gevolg teweeg.’

“Dit was het laatste feest van hoogmoed dat door de Chaldeeuwse koning werd gehouden; want Hij die langmoedig de verkeerdheid van de mens verdraagt, had het onherroepelijke vonnis uitgesproken. Belsazar had Hem die hem als koning had verheven, op ernstige wijze onteerd, en zijn genadetijd werd hem ontnomen. Terwijl de koning en zijn edelen zich op het hoogtepunt van hun feestgedruis bevonden, leidden de Perzen de Eufraat uit zijn bedding af en trokken de onbewaakte stad binnen. Terwijl Belsazar en zijn vorsten uit de heilige vaten van Jehovah dronken en hun goden van zilver en goud prezen, stonden Kores en zijn soldaten onder de muren van het paleis. ‘In die nacht,’ zegt het verslag, ‘werd Belsazar, de koning der Chaldeeën, gedood. En Darius, de Mediër, nam het koninkrijk in bezit.’” Bible Echo, 2 mei 1898.

Te midden van de crisis onderkende de koningin (een kerk) dat er een bron is die de „Toekomst voor Amerika” kan aanwijzen. Daniël staat opnieuw op zijn plaats om zijn doel te vervullen aan het einde der dagen. Het getuigenis van het banierteken, gegeven in de vurige oven door Sadrach, Mesach en Abednego, wordt nu door Daniël gegeven, terwijl hij toevoegt aan de lijn van waarheid dat in het „uur” van de crisis van de zondagswet degenen die het banierteken vertegenwoordigen, voor de staatsautoriteiten zullen worden gebracht om van de waarheid te getuigen.

“‘Men zal u overleveren aan raden, ... ja, ook voor stadhouders en koningen zult gij om Mijnentwil gebracht worden, tot een getuigenis voor hen en voor de heidenen.’ Mattheüs 10:17, 18, R.V. Vervolging zal het licht verbreiden. De dienaren van Christus zullen voor de groten der aarde worden gebracht, die anders wellicht nooit het evangelie zouden horen. De waarheid is aan deze mannen verkeerd voorgesteld. Zij hebben geluisterd naar valse beschuldigingen aangaande het geloof van Christus’ discipelen. Dikwijls is hun enige middel om het werkelijke karakter daarvan te leren kennen het getuigenis van hen die wegens hun geloof terechtstaan. Tijdens het verhoor wordt van hen verlangd te antwoorden, en hun rechters moeten luisteren naar het getuigenis dat wordt afgelegd. Gods genade zal aan Zijn dienaren worden geschonken om aan de nood van het ogenblik te beantwoorden. ‘Het zal u gegeven worden,’ zegt Jezus, ‘in diezelfde ure wat gij spreken zult. Want niet gij zijt het die spreekt, maar de Geest van uw Vader is het, Die in u spreekt.’ Wanneer de Geest van God de gedachten van Zijn dienaren verlicht, zal de waarheid worden voorgesteld in haar goddelijke kracht en kostbaarheid. Zij die de waarheid verwerpen, zullen opstaan om de discipelen te beschuldigen en te onderdrukken. Maar te midden van verlies en lijden, ja, tot in de dood, moeten de kinderen des Heeren de zachtmoedigheid van hun goddelijk Voorbeeld openbaren. Zo zal het contrast zichtbaar worden tussen de werktuigen van Satan en de vertegenwoordigers van Christus. De Heiland zal worden verhoogd voor de oversten en voor het volk.” The Desire of Ages, 354.

Evenals de drie waardigen was Daniël in geen enkele gave geïnteresseerd, noch had hij het nodig van tevoren te overdenken wat hij zou zeggen. Heel eenvoudig gaf hij de uitleg van de „zeven tijden”, die op de wand waren voorgesteld.

Wij zullen het verhaal van Belsazar in het volgende artikel voortzetten.

„Zij die ontrouw zijn in het werk van God, missen beginsel; hun beweegredenen zijn niet van dien aard dat zij hen ertoe brengen onder alle omstandigheden het rechte te kiezen. De dienstknechten van God behoren te allen tijde te beseffen dat zij onder het oog van hun Werkgever staan. Hij die het heiligschennende gastmaal van Belsazar gadesloeg, is aanwezig in al onze instellingen, in het kantoor van de koopman, in de besloten werkplaats; en de bloedeloze hand tekent uw nalatigheid even zeker op als zij het ontzagwekkende oordeel over de godslasterlijke koning optekende. Belsazars veroordeling werd geschreven in woorden van vuur: ‘Gij zijt in de weegschaal gewogen en te licht bevonden’; en indien gij nalaat uw door God gegeven verplichtingen te vervullen, zal uw veroordeling dezelfde zijn.’ Messages to Young People, 229.